

Rozdział VII

Rozliczenia zjednoczeń z budżetem z tytułu zysków i strat przedsiębiorstw.

§ 24. 1. Zjednoczenia otrzymują środki przedsiębiorstw przeznaczone na wpłaty z zysku do budżetu i dokonują odpowiednich wpłat do budżetu po potrąceniu:

- 1) środków przypadających na fundusz rezerwowy,
- 2) wypłaconych dotacji podmiotowych na straty,
- 3) wypłaconych dotacji na fundusz zakładowy oraz fundusz rozwoju,
- 4) innych środków przewidzianych obowiązującymi przepisami.

2. W określonych szczegółowymi przepisami przypadkach zjednoczenia mogą zlecić przedsiębiorstwom dokonywanie bezpośrednio wpłat z zysku do budżetu.

3. Przy rozliczeniach zjednoczeń z budżetem (ust. 1) mają odpowiednie zastosowanie przepisy § 53 ust. 4, 5, 7 i 8 oraz § 59 ust. 3—5 powołanej w § 1 uchwały nr 387 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r.

§ 25. 1. Jeśli zbiorcze wyniki działalności gospodarczej przedsiębiorstw zgrupowanych w zjednoczeniach (saldo strat i zysków) są po uwzględnieniu dotacji przedmiotowych, zgodnie z założeniami planu, ujemne, zjednoczenia otrzymują bezpośrednio z budżetu dotacje niezbędne na wypłatę przedsiębiorstwom dotacji podmiotowych na straty i dotacji na fundusz rozwoju, jak również na fundusz rezerwowy zjednoczeń.

2. Zjednoczenia mogą otrzymywać bezpośrednio z budżetu dotację również w tych przypadkach, gdy planowane wyniki działalności gospodarczej przedsiębiorstw są dodatnie (suma planowanych zysków przedsiębiorstw rentownych jest wyższa od sumy planowanych strat przedsiębiorstw deficytowych, po uwzględnieniu dotacji przedmiotowych), jednakże zysk nie wystarcza na pokrycie potrzeb przedsiębiorstw w zakresie funduszy specjalnych.

§ 26. W uzasadnionych przypadkach, a w szczególności w razie zmian organizacyjnych oraz zmian cen i marż handlowych, Minister Finansów w porozumieniu z właściwymi

ministrami może zmienić w ciągu roku zjednoczeniom stawki procentowe wpłat z zysku do budżetu.

Rozdział VIII.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 27. 1. Minister Finansów na wniosek właściwych ministrów może w celu uwzględnienia specyfiki branżowej zjednoczeń wprowadzić odstępstwa od zasad niniejszej uchwały w stosunku do poszczególnych zjednoczeń.

2. Zmiany, o których mowa w ust. 1, nie mogą ograniczać zakresu uprawnień przedsiębiorstw określonego dekretem z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111).

§ 28. Upoważnia się Ministra Finansów do wydania szczegółowych przepisów wykonawczych w sprawach gospodarki finansowej zjednoczeń objętych niniejszą uchwałą.

§ 29. Tracą moc przepisy uchwały nr 387 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych i ich zjednoczeń objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 91, poz. 411) w sprawach uregulowanych w niniejszej uchwale, a w szczególności:

- 1) § 6,
- 2) z rozdziału III: dział i) Fundusz rezerwowy zjednoczenia (§§ 28—31), dział j) Fundusz inwestycyjny zjednoczenia (§ 32), dział k) Fundusz administracyjny zjednoczenia (§ 33),
- 3) z rozdziału V: dział e) Rozliczenia zjednoczeń z budżetem z tytułu zysków i strat przedsiębiorstw (§§ 62 i 63) oraz
- 4) rozdział VII Finansowanie działalności gospodarczej zjednoczeń (§§ 68 i 69).

§ 30. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1962 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

330

ZARZĄDZENIE Nr 205 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 9 października 1961 r.

w sprawie gospodarki formularzami.

W celu zapewnienia oszczędnej gospodarki formularzami oraz usprawnienia techniki pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wszystkie organy administracji państwowej, jednostki gospodarki uspołecznionej, instytucje i organizacje społeczne otrzymujące dotacje z budżetu Państwa mają obowiązek prowadzenia oszczędnej gospodarki formularzami drukowanymi i powielanymi oraz zobowiązane są do organizowania i stałego prowadzenia systematycznych prac nad ujednoczeniem i racjonalizacją formularzy, używanych w zakresie ich właściwości.

2. Prace, o których mowa w ust. 1, powinny być wykonywane zgodnie z wytycznymi Polskiego Komitetu Normalizacyjnego (Komisji Racjonalizacji Druków) oraz instrukcjami jednostek nadrzędnych.

§ 2. Wszelkie formularze powinny być wykonywane z zachowaniem racjonalnego wykorzystania papieru przez:

- 1) oszczędny i właściwy do potrzeb dobór odpowiednich rodzajów, klas, gatunków, gramatur i formatów papieru;
- 2) oszczędne i racjonalne zadrukowanie powierzchni;
- 3) organizacyjnie i ekonomicznie uzasadnioną wysokość nakładu.

§ 3. 1. Wszystkie jednostki, o których mowa w § 1, skoncentrują sprawę nadzoru nad gospodarką formularzami we właściwej do tego rodzaju spraw istniejącej komórce organizacyjnej.

2. Do zakresu działania tej komórki w przedmiocie gospodarki formularzami należeć powinno w szczególności:

- 1) organizowanie i koordynowanie prac w zakresie opracowywania, ujednoczenia i racjonalizacji formularzy w ścisłej współpracy z zainteresowanymi komórkami;
- 2) przeprowadzanie kontroli w zakresie racjonalnej gospodarki formularzami;

3) prowadzenie ewidencji i wzornika wszystkich stosowanych formularzy.

§ 4. 1. Wprowadzanie formularzy oraz ustalanie wysokości ich nakładów, bez względu na technikę wykonania, może następować po uprzednim uzgodnieniu z komórką organizacyjną, o której mowa w § 3, i uzyskaniu akceptacji kierownika jednostki organizacyjnej.

2. Ustanawianie formularzy o nakładach w skali rocznej powyżej 500 kg wymaga uzgodnienia z jednostką nadrzędną, a formularzy o nakładach powyżej 2000 kg w skali rocznej — z Polskim Komitetem Normalizacyjnym (Komisją Racjonalizacji Druków).

3. Wzory formularzy stanowiące załączniki do projektów aktów prawnych, które mają być ogłaszane w Dzienniku Ustaw, Monitorze Polskim, dziennikach urzędowych i biuletynach ministerstw (urzędów centralnych), powinny być uzgadniane z Polskim Komitetem Normalizacyjnym (Komisją Racjonalizacji Druków).

§ 5. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) poleca inspektorom resortowym prowadzenie kontroli prawidłowości gospodarki formularzami.

§ 6. 1. Nadzór fachowy nad przestrzeganiem przepisów niniejszego zarządzenia porucza się Prezesowi Polskiego Komitetu Normalizacyjnego.

2. Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego zleci Komisji Racjonalizacji Druków zorganizowanie akcji instruktażowej w celu przeszkolenia pracowników odpowiedzialnych za gospodarkę formularzami.

§ 7. 1. Zobowiązuje się wszystkie organy administracji państwowej, jednostki gospodarki społecznej oraz instytucje i organizacje społeczne, otrzymujące dotacje z budżetu Państwa:

- 1) do przeprowadzenia rewizji stosowanych formularzy w celu:
  - a) wyeliminowania formularzy nieaktualnych,

b) zmniejszenia formatów formularzy przez racjonalne wykorzystanie powierzchni papieru,

c) ograniczenia nakładów,

d) zastosowania jak najbardziej oszczędnych rodzajów, klas i gramatur papieru,

2) do założenia lub uaktualnienia ewidencji stosowanych formularzy niezależnie od techniki ich wykonywania,

3) do dostarczenia Polskiemu Komitetowi Normalizacyjnemu (Komisji Racjonalizacji Druków) wzorów formularzy, których nakład w skali rocznej wynosi powyżej 2000 kg.

2. Zadania wymienione w ust. 1 powinny być wykonane w ciągu 4 miesięcy od dnia wejścia w życie zarządzenia.

3. Zobowiązuje się Polski Komitet Normalizacyjny (Komisję Racjonalizacji Druków) do przeanalizowania stosowanych obecnie w poszczególnych resortach formularzy o nakładach powyżej 2000 kg w skali rocznej z punktu widzenia wytycznych zawartych w niniejszym zarządzeniu i do przedstawienia w wyniku przeprowadzonej analizy odpowiednich wniosków kierownikom właściwych resortów — w terminie 8 miesięcy od dnia wejścia w życie zarządzenia.

§ 8. Przepisy zarządzenia nie dotyczą:

- 1) resortu obrony narodowej,
- 2) resortu spraw wewnętrznych z wyjątkiem Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii oraz Komendy Głównej Straży Pożarnej,
- 3) formularzy sprawozdawczo-statystycznych wydawanych lub zatwierdzanych przez Główny Urząd Statystyczny.

§ 9. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym wprowadzenie przepisów niniejszego zarządzenia w zrzeszonych spółdzielniach i jednostkach podległych.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

331

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 6 października 1961 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 13 września 1957 r. w sprawie wzoru legitymacji specjalnej i znaczka legitymacyjnego dla pracowników inspektoratów kontrolno-rewizyjnych.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) oraz w związku z § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 października 1954 r. w sprawie organizacji i zakresu działania organów kontroli i rewizji finansowej (Dz. U. z 1954 r. Nr 50, poz. 255 i z 1957 r. Nr 47, poz. 224), art. 3 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o zmianie przepisów postępowania karnego (Dz. U. Nr 18, poz. 76) i art. 140 § 2 ustawy karnej skarbowej z dnia 13 kwietnia 1960 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 123) zarządza się, co następuje:

§ 1. Załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 13 września 1957 r. w sprawie wzoru legitymacji spe-

cialnej i znaczka legitymacyjnego dla pracowników inspektoratów kontrolno-rewizyjnych (Monitor Polski Nr 93, poz. 547) otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 16 maja 1958 r. w sprawie wzoru wkładki do legitymacji specjalnej (Monitor Polski Nr 43, poz. 253).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1962 r.

Minister Finansów: J. Albrecht